

રંગસારકૃત “ગિરનાર ચૈત્યપરિપાટી”

સંપા. (સ્વ.) અગરચંદ નાહાટા — પં. બાબુભાઈ સવચંદ શાહ

પ્રથમ સંપાદકના સંગ્રહની સં. ૧૭૨૪/ઇ.સ. ૧૬૬૮માં લખાયેલી, મૂળે પંદરમા શતકના અન્તિમ ચરણમાં રચાઈ હશે તે, ખરતરગચ્છીય ભાવહર્ષ ગણિના શિષ્ય રંગસારની આ ૨૨ કડીમાં વહેતી મરુગૂર્જર ભાષામાં રચાયેલી સુલલિત રચના છે. કાવ્યનું લક્ષ ગિરિરાજ ગિરનાર પર રહેલા જિન-મન્દિરોને વન્દના દેવાનું છે.

પ્રારંભમાં ભગવતી સરસ્વતીનું સ્મરણ કરી (૧), કવિ જૂનાગઢ (ઉપરગ્રામ)માં રહેલ જિન ઋષભ અને જિન વીરને પ્રણામ કરે છે. (૨). એ પછી ગિરનાર તળેટી સુધી પહોંચતાં જોવા મળતી વનશ્રીની શોભા વર્ણવે છે (૩). ત્યારબાદ વ્યવહારિ બાહડદેએ (વાગ્બટ્ટદેવે) કરાવેલ પાજનો ઉલ્લેખ કરી, નદી સોનરેખનો નિર્દેશ દઈ, ઉપર (દેવ)-ગઢની “પ્રેલિ” (પ્રતોલી)માં પ્રવેશે છે (૪). ત્યાં તીર્થપતિના દંડકલશયુક્ત ભવનની કૌતુકકારણી જોઈ, અંદર પક્ષાસનસ્થ નેમિકુમારના દર્શન કરે છે (૫). સાથે જ સજ્જન મંત્રીના ઉદ્ધારને અને તે પૂર્વના રતન શ્રાવકે અગ્નિકાની સન્નિધિમાં પ્રતિષ્ઠાવેલ બિંબની કથાને યાદ કરે છે (૬). તે પછી નેમિનાથની સ્નાત્ર પૂર્ણાદ કરી (૭-૮), ભમતીમાં પ્રદક્ષિણા દેતે સમયે ત્યાં રહેલ સમ્મેતશિખર પદ્મ, રથનેમિ-રાજમતી, તથા નંદીશ્વરપદ્મને જુએ છે (૯). ને (વસ્તુપાલકારિત) શત્રુજયાવતાર(ના મંદિર વિષે) ગુરુમુખે સાંભળેલ વાતને યાદ કરે છે (૧૦). ભમતીની ડર દેહરીઓ અને ‘આપમઢ’ (અપાપામઢ)ને ઉલ્લેખી (૧૧) ત્યાંથી ખર-તરવસહીમાં આવે છે (૧૨). ત્યાં સંપ્રતિરાજ્યે કરાવેલ પીતલમય વીર જિનેશ્વર, ફરતા આવન જિનાલય અને તેની નવનવી કોરણી વિષે કહે છે (૧૩). ત્યાંથી નીકળીને નેમિનાથના મંદિરથી હેઠાણ આવેલા અને સોની સમરસિંહ માલદેએ (સં. ૧૪૯૪/ઇ.સ. ૧૪૩૮)માં ઉદ્ધારાવેલ કલ્યાણત્રયની ત્રણ જૂમિમાં કાયોત્સર્ગમાં રહેલ નેમિકુમારની પ્રતિમાઓને વંદે છે (૧૪-૧૫). તે પછી વસ્તુપાલ-તેજપાલે ખાર કોટી દ્રવ્ય ખચી કરાવેલ અષ્ટાપદ અને સમ્મેત શિખરની રચનાવાળા, કસોટીના પથ્થરના થાંભલાવાળા, નવીનવી કોરણીયુક્ત મંદિર (વસ્તુપાલ-વિહાર)ને વાંદી; ગજેન્દ્રપદ કુંડ જોઈ, રાજમતી-રથનેમીના સ્થાનમાં નમી (૧૬), અંબાદેવીની ટૂંકે જાય છે (૧૭). ત્યાંથી અવલોકના શિખર, કે જ્યાં એક કોટી યાદવો સાથે નેમિનું નિર્વાણ થયેલું, ત્યાં કવિ-ચાત્રી જાય છે (૧૮). ત્યાં જોભા રહી લાખાવન જોઈ, આગળ સાંખ અને પ્રદ્યુમ્નના શિખરોને નમી, (પ્રદ્યુમ્ન શિખરે રહેલા), સિદ્ધી વિનાયકનું ચિત્વન કરી (૧૯), સહસ્રાવ્રવનમાં નેમિચરણ વાંદવા જાય છે; ને હવે જૂનાગઢ પાછા વળવા પોતાના તરસતા મનની વાત કરી (૨૦), નેમિનાથના ગુણ ગાતાં (૨૧), ચૈત્યપરિપાટી પૂરી કરે છે. છેલ્લી કડીમાં કર્તા પોતાનું ‘રંગસાર’ નામ પ્રગટ કરે છે (૨૨)

તીર્થ સ્થિત જિનાલયો સમ્બદ્ધ કોઈ વિશેષ નવી વાત અલખત આમાં નથી. પણ કવિની નિખાલસ અને કાવ્યમય વાણીમાં જાણિતી હકીકતો પણ પુનઃ રસમય બને છે.

આ ચૈત્યપરિપાટીની નકલ પ્રથમ સંપાદક બિકાનેર શ્રી અભય જૈન ગ્રન્થાલયની પ્રતિસંખ્યા ૭૭૨૦ પરથી વર્ષો પહેલાં ઉતારી લીધી હતી.

રંગસાર કૃત ગિરનાર ચૈત્ય પરિપાટી

સરસતિ સાંમણી ગજગતિ ગાંમણી, દઈ મુઝ વિમલ મતિ અતિ ઘણી એ ।
 શ્રીગિરનારગઢ-ચેત્ર પરવાડિ, વિરચિસુ' રંગ રલીયાંમણી એ ॥૧॥
 જૂનએ ગઢ સિર રિસહ જિણુ વીર ખીરનીરોઈ જિમ નિરમલઉ એ ।
 પૂજવિ પણુમવિ પેખવિ નિઈ નયણુ સુધ્ધ સમકિત કીયઉ ઉજ્જલઉ એ ॥૨॥
 હિવ ગિરી સિહર આરોહવા કારણુઈ પાજઈ પહુચતાં પરમ પીત્ર ।
 વાવિ દ્રહ કુવ વણુરાઈ અભિરાંમ પેખતાં ગહુગહુઈ નીયઈ ચીત ॥
 કુલીય ફલીય નવ વલ્લીઈ પૂ એક એકણુથકી અતિભલીય ।
 વનસપતી અતિપરમલ મહકતી ગહુકીતી કોઈલ તાહિ વલીઈ ॥૩॥
 સેસ તે છિ લાખવિતા કરિ મુણુકરિ સોહલી પાજ ગિરનાર ।
 ગિરે તે ધન્ન તે બાહુડદે બ્યાપારય જેણુ કરાવીય હરખ ભાર ॥
 સોવન રેહન નિરમલ નીર વહુઈ, ગિર અંતર અતિ ઉદાર ।
 અનુક્રમ પરવહુઈ બિસતાં જોવતાં પહુતલા ગઢતણિ પ્રોલિ બાર ॥૪॥

ઢાલ

દીઠા દૂર થકી ભવણુ, ડંડ કલસ સુવિસાલા ।
 કોરણી કઉતિગ જોવતહાં જોવઈ અબલ પૂરવદિસ પદમાસણુહ
 બયઠા નેમકુમાર ॥૫॥

સાજણુમંત્ર કરાવીયા એ જો જીરણુ ઉધાર ।
 કાંચણુબલાણુ થકીય રતન સાવક આંણુ ।
 અંબકદેવી સાનિધ્યહાં મંડઈ એહ વિનાન ॥૬॥
 નેમિ [જિ]ણુસર દંસણુહાં મન હુઉ આણુ'દ ।
 જિમ બયંદ રેવાનદીય નિસ ચકોર જિમ ચંદ ।
 નિરમલ નીરઈ કલસ ભરે પખાલલિ જિન અંગ ।
 ઘન ચંદન ઘનસાર ઘસે પુજસિ નવ નવ ભંગે ॥૭॥
 આગલિ નાચાસિ લાવસુ' એ ગાઈસ મધુરઈ સાદ ।
 ઈણુપરિ પૂજસિ નેમજિણુ ટાલિસ પંચ પ્રમાદ ॥૮॥

ઢાલ

ભમતીઈ એ જિણુચઉ વીસ સિરસમેત અખતાર સાર ।
 રાઈમઈ એ સિર રહુનેમ દીવ નંદીસરનઉ વિચાર ॥૯॥
 સેતુજ એ પ્રમુખ અવતાર સાંભલિયા હુંતા ગુરુવયણે ।
 તેહવ એ કાલવસેષ મઈ નવ દીઠી નીચ નયણુ ॥૧૦॥

દેહરી એ બહતર સાર આપમઠ નેમજિણુ ।
 સીધર એ જિણુ તિણુ તીથ જસ મુરત નવ નવઈ મણુ ॥૧૧॥
 અઈણિ પરુ એ આદ અવલોઈ નિરખિવા ।
 આવીઆ હરિ દુવાર
 ઈણિ ગિરઈએ નેમવિહાર આવીયા ખરતરવસહી વાર ॥૧૨॥

ઢાલ

સંપતિ રાય કરાવિ મુણુહર પીતલમઈ શ્રી વીરજિણેસર
 ખરતર[વ]સહીમાહે પાખતીયાં ખા[વ]ન જિણુલ
 નવલ નવલ કોરણીય નિહાલ ટાલઉ કુમતિ કસાય ॥૧૩॥
 નમીયઈ નેમભવણુથી સનમુખ કિલાણુમય
 નમિય ચન્ન મુખ મુખ સંપત જસ નામ
 ધન ધન સોનીવંસ પ્રભાવક સમરસંધ માલદેસુ
 શ્રાવક જિણુ કરી ઉધ્ધાર ॥૧૪॥
 તિણુ ભુમીપતિ જિણુવર વારઈ કાઉસગ રહીયા નેમકુમાર ।
 પઢમ ભુમિ પેખેવિ સંવત ચવદ ચઉરાંણુ વચ્છર
 ઉધરીયા જિણુલવણુ મનોહર ભૂધર જેમ ઉતંગ ॥૧૫॥

દૂહા

અસટાપદ ડવી દિવઈ દાંહિણુ દિસ સંમેત
 વસતપાલ તેજપાલ એ કરાવીયા ગુણુગેહ
 ખાર કોડિ લખા અસી ખરચીવિ તસુ ઠામ
 કસવટથંભા કોરણી નવી નવી તિણુ ઠામ
 જોઈ કુંડગયંદમઉ સહસબધ અભિરાંમ ॥૧૬॥
 કાજલકુંડ રાજમતી રહનેમીનઉ ઠામ
 કેઈ નિરક્ષ્યા નિય નયણુ કેઈ સુણિયા કાંન
 અવર વિહાર અછઈ તિહાં તેહિ વન કીયા ગાંન
 પઢમ ટુક ઈમ ફરસીય અંબકદેવ પસાય
 હિવ અંબકટુંકય ચઢી નિરખી અંબકુમર ॥૧૭॥

ઢાલ સોરઠી

અવલુણુ રે સિહરય નેમ નિહાલીયઈ
 નાનસલા રે પેખી પાપ પખાલીઈ
 ચઉપન દિન રે નેમીસર કાવસગિ રહ્યા
 ઉઠ કોડી રે યાદવ કુમર મુગતિ ગયા ॥૧૮॥

ઈણુ ગિરવર રે ઉચ ટુંક અવર નહી
 લીખાવન રે નિરખી ઈહાં ઊભા રહી
 હિવ આગલ રે સંઘ પ્રમુન નમી કરી
 દુર[ઈ....દી]ડી સીધ-વિનાઈક મન ધરી ॥૧૯॥
 સહસાવન રે નેમ ચરણ રલીયામણા
 ભાવઈ નમું રે પુન કીયા પોતઈ ઘણા
 કિતલઈક રે ઈણુ પરિ ગિરવર ફરસીઈ
 જૂનય ગઠ રે હિવ જાઈવા મન તરસીઈ ॥૨૦॥
 ઈણુ પરિ કીરે ચેત્રપરવાડ સુહાંમણી
 વીનવીયા નેમીસર ત્રિભુવનધણી
 ઉલગડી રે હું કરિસું જિન તાહરી
 મુઝ આપઉ રે સિધ્ધ જુદિ સંપદ ઘણી ॥૨૦॥
 ઇમ તવીયા શ્રી શ્રીગિરનારરાય શ્રીયતાવહર સુહ શુરુપસાઈ
 જય વંછીયપૂરણ વીરરાઈ રંગસાર નમઈ મનરંગ પાય ॥૨૧॥
 ઇતિ શ્રીનેમનાથ વૃદ્ધ સ્તવનં । સમાપ્તં ॥ શ્રી ॥ છ ॥
 પવઈણુલિખતં । શ્રી । સુભં ભવતુ । સાધ્વી હીરી વચનારથં ।
 વિનયેન વિદ્યા ગ્રાહ્યા, પુષ્કલેન ધનેન વા ।
 અથવા વિદ્યાયા વિદ્યા, ચતુર્થં નાસ્તિ કારણું ॥૧॥